

תפ"ח 31367/12/17 - מדינת ישראל נגד יונתן אלמליח, ויקטור משייב

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 31367-12-17 מדינת ישראל נ' אלמליח(עציר)

ואח'

לפני הרכב השופטים: כבוד השופטת דיאנה סלע [אב"ד] כב' השופט אבי לוי כב' השופט ערן

קוטון

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. יונתן אלמליח (עציר)

2. ויקטור משייב (עציר)

גזר דין

כללי

הנאשמים בתיק זה, יונתן אלמליח (הנאשם 1) וויקטור משייב (הנאשם 2) הנותנים את הדין, בגדרו של הסדר-טיעון, אשר הושג בין באי-כוחם המלומדים לבין הפרקליטות בעבירות אשר נכללו בכתב-אישום מתוקן, אשר הוגש בעניינם היום.

העבירות כללו מתן אמצעים לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 498(א) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (ביחס לשני הנאשמים) וכן עבירות של החזקת נשק, בניגוד לסעיף 144(א) רישא ו-סיפא לחוק העונשין, וכן ניסיון לייצור נשק בניגוד לסעיף 144(ב) ו-25 לחוק העונשין.

עובדות ההרשעה

עובדות ההרשעה היו אלו -

בימים 11.10.17, 12.11.17, 15.11.17 ו-26.11.17, במהלך חיפושים, שנערכו בבית, במחסן וברכבו של הנאשם 1, וכן במחסן בבית אחותו, ליאת אלמליח נתפסו רכיבים חשמליים, מכשירי GPS, רכיבים אלקטרוניים, כרטיסי SIM מחרטות ומלחציים, המשמשים בין השאר לייצור נשק ואמצעי לחימה שונים, כמפורט להלן.

הנאשמים שניהם נהגו בתקופה שקדמה לכתב-האישום להסתובב יחדיו. אליעד וקנין, יליד 1988, תושב נשר ובשימוש רכב מסוג מרצדס.

במועד שאינו ידוע, עובר ליום 11.9.17 בשעת אחר-צהריים נתנו הנאשמים לאדם אחר מכשירי GPS, רכיבים אלקטרוניים וכרטיסי SIM בדיעה שהללו עלולים לשמש במישרין או בעקיפין לביצוע פשע. ביום 11.9.17 בשעה 16:30, יצא וקנין מחנות למתן שירותי מטבע בנשר והלך לעבר רכבו. וקנין לבש אפוד-מגן ובטרם נכנס לרכב, התכופף והסתכל מתחת לרכב, התיישב בכיסא הנהג והחל בנסיעה בשד' השלום בנשר. בשעה 11:34, אדם בלתי-ידוע הפעיל מטען

עמוד 1

חבלה, אשר הוצמד מבעוד מועד לרכב באמצעות תקשורת סלולרית וקוד ממספר מנוי 055-9556205 אל מנוי 054-92337666 ופוצץ את הרכב. הרכב התפוצץ, עלה באש והמשיך בנסיעה כ-75 מטרים עד שנעצר על גדר אי-תנועה המפריד בין הנתיבים. מנגנון הפיצוץ של מטען החבלה ומנגנון העיקוב באמצעותו ניתן היה לעקוב אחר וקנין, הורכו ע"י אותו אדם בין היתר באמצעות הרכיבים שאותם מסרו הנאשמים כאמור לעיל.

פועל יוצא של פיצוץ הרכב, וקנין נפצע בחלקי גופו השונים; בין היתר רגלו השמאלית רוטשה והוא הובהל לבי"ח רמב"ם, שם נותח באופן דחוף ובוצעה כריתה של רגלו השמאלית. בהמשך נותח וקנין מספר פעמים לצורך השתלת-עור והוצאת רסיסים. עובר ליום 11.10.17 ייצר הנאשם 1 (לבדו) ארבעה חפצים מתכתיים גליליים בעלי מבנה האופייני למשתיקי (עמעם) קול בלא רשות על-פי דין לעשות פעולה כזו. משתיקי-הקול הם אבזר של הנשק. במועד כלשהו עובר ליום 11.10.17 החזיק הנאשם 1 במחסן בחיפה פרטים כדלקמן: אקדח חצי-אוטומטי CZ קליבר 9 מ"מ; אקדח חצי-אוטומטי ברטה 9 מ"מ קצר; מחסנית תואמת לאקדח ברטה וכן ארבעה משתיקי-קול שאותם ייצר כמפורט לעיל.

ההליכים בתיק

הנאשמים כפרו בעובדות ובאשמות שנכללו בכתב-האישום המקורי שהוגש נגדם. לבסוף, התיק נקבע, אפוא לשמיעת ראיות. כן נערכו דיונים בסוגיות משפטיות שונות אשר הובאו לעיונו. לבסוף, בעקבות קשיים ראייתיים ניכרים, אשר עמדו בדרכה של התביעה להוכיח את האישומים במלואם, ואשר לחלקם נחשפנו בהליכים המקדמיים שנוהלו בתיק, באו הצדדים לכלל הסדר-טיעון מלא אשר כלל הסכמות הן לעניין תיקון כתב-האישום הן לעניין העונש, שאותו מבקשים הצדדים שנטיל על כל אחד מהנאשמים.

במסגרת הסדר-הטיעון, התבקשו להטיל על הנאשם 1 מאסר בפועל בן 48 חודשים מיום מעצרו, לצד עונש מאסר על תנאי; התבקשו להטיל על הנאשם 2 מאסר בפועל בן 22 חודשים מיום מעצרו, לצד עונש מאסר על תנאי וכן פיצוי בסך של 100,000 ₪ לטובת קורבן העבירה אליעד וקנין. פיצוי זה ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 2/6/19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ראיות התביעה לעונש

הוגשו לנו תדפיסי מידע פלילי בעניינו של כל אחד מהנאשמים. הנאשם 1 ריצה 12 חודשי מאסר בשנת 2012 לאחר שהורשע בעבירות של סיוע לפריצה וקשירת קשר לפשע (שנעברו בשנת 2008); הוא הורשע עוד בעברו בעבירות של החזקת אגרופן (בשנת 2008), הסגת גבול (בשנת 2003) ניסיון לפריצה (בשנת 2002) ועבירות רכוש נוספות (במסגרת בית-המשפט לנוער).

הנאשם 2 הורשע בחודש דצמבר 2018 בעבירות של איומים והפרעה לעובד ציבור. הוטלו עליו בגין כך עונשי מאסר על תנאי וקנס. בשנת 2012 הורשע בעבירות איומים, תקיפת עובד ציבור, סחר בסמים וקשירת קשר לפשע (ריצה 56 חודשי מאסר בפועל בשנת 2012). בעברו רשומות גם עבירות תגרה, שימוש במסמך מזויף, פירוק חלקים מרכב ועוד (שנעברו בין השנים 1996 ו-2010); גם בגין אלו ריצה תקופות מאסר שונות המצטברות לכדי שנות מאסר אחדות.

לא הוגשו ראיות לעניין העונש מטעם הנאשמים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, עו"ד נמירובסקי, ביקשנו לכבד את הסדר הטיעון על כל פרטיו. הוא ציין, כי כתב-האישום המקורי שונה באורח משמעותי מפאת הקשיים הראייתיים אשר הוצגו לו על-ידי הסנגורים. הוא ציין, שהסדר-הטיעון הושג בהתחשב בפסיקת בתי-המשפט במקרים דומים בעבר, וכי הוא ראה לנגד עיניו חשיבות בהכללת רכיב של פיצוי לטובת הקורבנות במסגרתו. ב"כ המאשימה ציין, כי אימו של קורבן העבירה קיבלה דיווח מלא ביחס לפרטי הסדר-הטיעון; בכל הנוגע לקורבן עצמו, הוא אמר היה להעיד מטעם התביעה בתיק, אך סירב לעשות כן וסירב כליל לעמוד בקשר עם נציגיה.

ב"כ המאשימה ביקש לכבד הסדר הטיעון ככתבו וכלשונו. גם באי כוח הנאשמים עתרו לכיבוד הסדר הטיעון. הם עמדו על התיקון הדרמטי לקולא שנערך בכתב-האישום; על ההודאה באשמה המבטאת חרטה ומביאה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי; הם הצטרפו לדברי ב"כ המאשימה בכל הנוגע לקשיים הראייתיים המהותיים בתיק, והנוגעים ללב ליבו של האירוע העיקרי בתיק. הסנגורים עמדו על כך שלימוד כתב-האישום המתוקן מלמד על ניתוק מלא בין העבירות שבוצעו על-ידי הנאשמים, לבין התוצאה הקשה המתוארת בו. הודגשה העובדה שהנאשמים כלל לא ידעו שהאמצעים שאותם מסרו ישמשו מאן דהוא לפגוע באדם בכלל ובפרט במי שלבסוף נפגע באירוע.

דברם האחרון של הנאשמים

הנאשמים עתרו לכיבוד הסדר-הטיעון בדברם האחרון.

דין והכרעה

העבירות המתוארות במסגרת כתב-האישום המתוקן הן חמורות ופגיעות בשלום הציבור ובבטחון חמורה. אכן, למקרא הדברים, **במנותק** מהמסלול ההסכמי שבו אנו מצויים על פי התוויות הצדדים, ראוי היה לשקול הטלת שנות מאסר ארוכות על מבצעי מעשים שכאלה. דא עקא, הלכה פסוקה היא, כי בבוא בית-המשפט לבחון הסדר טיעון, המובא לפנינו בפרט מקום בו השגתו נבעה מטעמים ראייתיים ומהותיים, אמות-המידה לבחינתו שונות הן לחלוטין מאמות-המידה, המשמשות אותו בבואו להטיל עונש כשהוא משוחרר לחלוטין מכבליו של הסדר-הטיעון, כפי שהדברים נוסחו בהלכה המנחה בכגון דא (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 25.12.02). נקבע, שעל בית-המשפט לבחון אם התקיים האיזון "בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר הטיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר". נקבע גם שנקודת המוצא בבחינת ההסדר היא העונש המוצע בו. במסגרת השיקולים שיש להביא בחשבון בגדרו של מבחן האיזון, יש ליתן משקל מרכזי לעצם קיומו של הסדר-הטיעון זאת, לנוכח האינטרס הציבורי אשר תומך בעריכתם של הסדרי-טיעון, ובשל העובדה שהנאשם ויתר על זכותו לנהל הליך פלילי עד תומו כשהודה במיוחס לו במסגרת ההסדר. (ראו גם ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.4.17).

אם לומר הדברים בלשונו, הרי שכללל ראוי לכבד הסדר-טיעון המובא לפנינו. הדבר מתחייב מכך שיש ליתן אמון בתביעה, כי היא מגנה על אינטרס הציבור מכל משמר, ומכך שיש לתת משקל ממשי לשיקולי ההסתמכות והציפייה של הנאשמים, כאשר הללו ויתרו על זכותם לנהל הליך להוכחת חפותם ועל הסיכוי לצאת זכאים בדינם וחלף זאת, נטלו אחריות, הודו באשמה וממתינים ומצפים לגזירת דינם במסגרת ההסכמית שהותוותה.

נשאלת השאלה, האם במשטר הדיוני הנוכחי (לאחר תיקון 113 לחוק העונשין) בחינת השאלה האם מקרה זה או אחר נופל לגדרם של החריגים, שבהם פגיעות ההסדר באינטרס הציבורי (בשל היותו נוטה מאוד לקולה) נעשית בהתאם למתחם הענישה ההולם את העבירות?

סוגיה זו טרם הוכרעה והושמעו בה דעות לכאן ולכאן בבית-המשפט העליון. תקצר היריעה (הן בבחינת המקום הן בבחינת הזמן) לסקירת הדעות השונות בעניין זה. (ראו ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.1.18; ע"פ 4301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 5.1.16; ע"פ 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.6.16 ועוד).

בבחינת מעט המכיל את המרובה, נסתפק במקרה שלפנינו בעיון קצר בשיקולים ובנסיבות המרכיבים את מתחם הענישה על-מנת לבחון את העונשים המוצעים במבחן מתחם העונש ההולם.

אין צורך להכביר מילים על האינטרסים החברתיים אשר נפגעו פועל יוצא של מעשיהם של הנאשם; בטחון הציבור, שלום הציבור; שמירה על חיי-אדם מפני פגיעה; שמירה על הסדר הציבורי ועוד. מידת פגיעת המעשים באותם ערכים איננה זניחה או מבוטלת. נסיבות ביצוע העבירות אינן מן הקלות - האמור במעשים מתוכננים, אשר חלקם בוצעו בצוותא, חדא, עלולים היו להיגרם נזקים כבדים בעקבותיהם.

מדיניות הענישה בכגון דא מחמירה; עבירות נשק מצדיקות הטלת עונשים משמעותיים וככלל מוטלים בגין עונשי מאסר ממושכים; זהו גם דין של עבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע (כשמדובר באמצעים העלולים לשמש לביצוע פשע אלים). די אם נפנה בהקשר לעבירות אל פסקי-הדין שניתנו בע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 8.7.14; ע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.10.10; ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל**, ניתן ביום 24.8.14 ועוד. וביחס לעבירות שעניינן מתן אמצעים לביצוע פשע לפסקי-הדין שניתנו בע"פ 9158/16 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.1.17 בערעור על פסקי-הדין בת"פ 12406-11-15); וכך בתפ"ח 49893-07-15 **מדינת ישראל נ' חיים** (ניתן ביום 3.4.17).

ראוי היה, אפוא, לקבוע מתחם ענישה בן 4-6 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים בכל הנוגע לעונשו של הנאשם 1 ומתחם ענישה הנע בין 18-28 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים בכל הנוגע לעונשו של הנאשם 2.

נמצא, אפוא, שהעונשים אשר הוצעו לנו במסגרת הסדר-הטיעון לא סטו סטייה ממשית ומשמעותית ממה שהיה ראוי להטיל על הנאשמים אלמלא ההסדר (בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן).

סוף דבר

התוצאה היא, שאנו מאמצים את הסדר הטיעון, ככתבו וכלשונו ומטילים על הנאשמים עונשים כדלקמן -

על הנאשם 1:

א. 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו (12.11.17).

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע בניגוד לסעיף 498 לחוק העונשין.

על הנאשם 2:

א. 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו (12.11.17).

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על סעיפים 144 או 498 לחוק העונשין.

ג. פיצויים בסך של 100,000 ₪ לטובת קורבן העבירה אליעד וקנין.

הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 2.6.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט, ונאסר על הנאשם או מי מטעמו לפנות אל אליעד וקנין או מי מטעמו, אם במישרין ואם בעקיפין. ויתור על הפיצויים אינו פוטר את הנאשם 2 מתשלומם, באופן המצוין לעיל..

זכות ערעור כחוק.

ערן קוטון, שופט

אבי לוי, שופט

דיאנה סלע, שופטת

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019 במעמד הנוכחים.